

[Justitsministeren.]

udtalt Frygt for offentligt at afgive deres Forklaringer angaaende de Optøjer og Tumulter, som i den senere Tid har været iværksat her i København. De frygtede Spektakelmagernes Hævn. Den Slags Tyranni skal slaas ned og vil blive det, derom kan det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen være forsikret, og jeg vil give ham det velmente Raad at regne med dette, naar han, som bebudet, fra denne Talerstol, udsender sine Paroler. Ellers vil han let styrte, ikke sig selv, men andre i stor Ulykke; thi Ytringsfrihed, Ro og Orden skal og vil blive opretholdt i det danske Samfund.

Forespørgeren (Aksel Larsen): Hvad der er sket her, er typisk. Vi stiller en Forespørgsel til den ansvarlige Regering, repræsenteret ved Statsministeren og Justitsministeren, og vi stiller den paa denne Maade ud fra den Forudsætning, at Statsministeren er den, der er ansvarlig for Regeringens Politik, stiller den paa den Maade i ganske særlig Grad, fordi Statsministeren er udgaaet fra det Parti, som har de Grundsatninger, eller rettere sagt paastaar at have de Grundsatninger, der blandt andet fremgaar af det Citat af Partiets Program, jeg bragte, fordi Statsministeren er fremgaaet af et Parti, som paastaar at repræsentere de Arbejdere, der rammes af Regeringens Politi og Justits. Men naar man stiller en Forespørgsel paa den Maade, foretrækker Regeringen at nøjes med at lade Justitsministeren besvare denne Forespørgsel. (*Jønson:* Det var et godt Svar). Der bliver sagt af et æret Medlem, at det var et godt Svar. Jeg kunde af parlamentariske Grunde raade den ærede Afbryder og andre her i Salen, som maatte være af den Mening, at det var et godt Svar, til at vente med at afsige deres Dom, til dette Svar er blevet belyst. Jeg regner ganske vist ikke med, at den Belysning vil spille nogen Rolle eller have nogen Virkning paa den ærede Afbryder. Men det hører dog i hvert Fald til parlamentarisk god Tone at vente, til Besvarelsen foreligger. (Munterhed). Ja, det er ikke mig, der paaberaaber mig den parlamentarisk gode Tone, men den bliver altid paaberaabt overfor mig, og saa bør de, der paaberaaber sig den, selv forsøge at henholde sig til den.

Hvad Svaret angaar, saa gaar det ud paa, at der overhovedet ikke findes nogen Grund til Beklagelse, at alt, hvad der er sket, er nøje i Overensstemmelse ikke alene med Landets Love, men ogsaa med Regeringens og specielt med det radikale Partis og Socialdemokratiets Grundprincipper, at alt enten forud eller bagefter udtrykkelig er billiget af denne Regering. Med andre Ord, vi kan overfor Arbejderoffentligheden i fuldeste Omfang drage Regeringen til Ansvar for alt, hvad der er sket. Dette skal dog ikke forstaas saadan, at vi dermed ønsker at fritage noget borgerligt Parti i denne Sal for Ansvar. Regeringen er udgaaet fra Socialdemokratiet og det radikale Venstre; men samtlige borgerlige Partier i denne Sal og samtlige ærede Medlemmer, som sad her ogsaa før Valget den 16. November, er direkte medansvarlige for, hvad der er foregaaet, for ingen har rejst sin Stemme derimod. Dette gælder Socialdemokratiet og det radikale Venstre, som det gælder Venstre og det konservative Folkeparti, og det gælder ganske særlig det Parti, som, smykkende sig med Retsnavnet, har tiet stille til den maalløse Uret, der blev begaaet mod Arbejderne.

Justitsministeren afviste paa Regeringens Vegne Forespørgselen. Den var uberettiget, den var ubegrundet, den var fuldkommen urimelig i enhver Retning. Og Ministeren gjorde det, at han dels kronologisk gennemgik visse Doms- og Straffesager, dels behandlede visse Politioverfald, som Justitsministeren fandt fuldstændig i sin Orden, og dels gav Udtryk for sin Hjertensmening om, hvorledes politiske Lovovertrædere bør behandles. Jeg skal i det Omfang, hvori det er muligt, gaa frem i samme Orden som Justitsministeren.

Der er først Spørgsmaalet Nakskov-Sagerne. Vi faar refereret de to Nakskov-Sager, som udtrykkeligt af Regeringen erklæres for overhovedet ikke paa noget Omraade at være politiske Sager. Det er et Standpunkt at stille sig paa. Hvis man er af den Mening, at der overhovedet ikke gives politiske Sager eller kan gives politiske Sager i et saadant Retsreformens og Retsprincippernes Eldorado, som Danmark foregives at være, saa er det et Standpunkt. Men ellers vilde jeg gerne haft Forklaring paa, hvorledes et angiveligt Forsøg paa at true